

649 1. Beh. af Lovf. om Udpautn. og Udlæg uden Grundl. af Dom eller Forlig. 650

Hjerte for — at det, som jeg frygtede for, var, at vi vilde komme ind paa en Skraaplan, og at det ikke skulde lykkes paa noget Punkt at standse den Bevægelse, der var fremkommen. Jeg vil imidlertid haabe, at den ærede Minister vil faae Ret, naar han ikke alene svarer for sig selv i denne Henseende, men naar han ogsaa svarer for sine Eftermænd.

Justitsministeren: Jeg vil dog lige overfor det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen) gjøre den Bemærkning, at naar han udtalte sin Utilfredsahed med Lovforslagets § 1 Nr. 10, hvor han fandt en Ulligheds-tanke indført, maa han rette sin Anse mod den nuværende Retstilstand, der forsaavidt ikke forandres ved Lovforslaget. Imidlertid vilde man jo kunne benytte Leiligheden til at rette i den nuværende Retstilstand, naar man ikke erkjender, at den er rigtig; men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at, naar man i 1848 har indrømmet Udpantningsret for Fæstetægter af Huse, har man upaatvilelig gjort dette, fordi man heri fandt et Middel til at fremskalde Lyst til at bortfaste Huse istedetfor at bortleie dem, og derfor forekommer det mig, at det vel fortjener Opmærksomhed, om det vilde være værd, især paa det nuværende Tidspunkt, at gaa bort fra, hvad man i 1848 har indført væsentlig af Hensyn til Husmændenes Liv. Med Hensyn til Nr. 10 litra a gjorde den ærede Rigsbogsmand en Bemærkning, der gik ud paa, at han ogsaa der fandt en Ullighed. Hvorfor, sagde han, begrendefe den Sum, indtil hvilken der skal kunne gjøres Udpantning for Auktionsgjæld, til 50 Rd., hvorfor ikke tage større Summer med? Dertil vil jeg svare, at naar man har anset det for at være nødvendigt eller i alt Fald tilraadeligt at aabne Udgang til at anvende Udpantning for Auktionsgjæld, en Udgang, som ikke hidtil har været tilstede, har det været i Erkjendelse af, at det overhovedet ikke kunde betale sig at gaa den ordinære Retstvei for meget smaa Fordringer. Det er for saa vidt ikke nogen ny Tanke, det her er kommen frem, men en Tanke, som i mange Aar har været tilstede i vor Retsforfatning, den nemlig, at man maa anordne sær-egne, billigere og simplere Retsformer for smaa Fordringer, fordi disse ikke kunne taale, ikke kunne bære de vidtløftigere Former og de større Udgifter, der ere forbundne med at gaa den ordinære Retstvei. Det ærede Medlem veed jo meget vel, at der er anordnet en særegen, billigere og simplere Proces for Fordringer, som ikke overflige efter

Omstændighederne 20 eller 100 Rd. Deri ligger altsaa Grunden. Søvrigt forekommer det mig, at det ærede Medlem ved en anden Paragraf, nemlig § 5, selv kom ind paa at godkende, hvad han bebrejdede Lovforslagets § 1 Nr. 10 som en Ullighed, idet han mente, at man overhovedet godt kunde overlade Sognefogderne at gjøre Udpantning i de Tilfælde, hvor Fordringerne kun androge et bestemt mindre Beløb. Hvis jeg ikke tager feil, var det ærede Medlem tilfreds med Lovforslagets Bestemmelser i saa Henseende, som der netop fastsættes en Grændse af 50 Rd., og det er den samme Betragtning, som leder til at sætte 50 Rd. det ene som det andet Sted. Naar det ærede Medlem fluttelig fremkom med nogle Bemærkninger om Forholdet i Henseende til Underholdningsbidrag til Børn, Husfruer osv., vil jeg foreløbig indskrænke mig til at bede ham om at gjennemlæse det Lovforslag, som en af mine ærede Kolleger har fremlagt i det andet Thing, nemlig om Fattigforsørgelse. Jeg tror, at han der i alt Fald tilbøls vil finde Afhjælpning af de Mangler, som han mener, den nuværende Tilstand lider under. — Søvrigt maa jeg udtale min Tak til de ærede Medlemmer, som i det Hele taget have modtaget Lovforslaget med saa megen Belvillie. Dette gjælder ogsaa det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Steenstrup), som egentlig kun havde mindre Grundringer at gjøre, navnlig med Hensyn til Lovforslagets § 13. Jeg tror, at man skal være noget varsom med at udstrække den Udgang til Udlæg uden Dom, som § 13 gaar ud paa at indføre, videre, end Tilfældet er i Paragrafen, navnlig at gjøre den anvendelig med Hensyn til Løvsrepant, et Spørgsmaal, som jo isøvrigt er af mindre praktisk Betydning efter den Indskrænkning, som Udgang til at give Løvsrepant har lidt ifølge Konkursloven. Og det vilde vistnok være betænkeligt at lade sig nse med Bitterlighedsvidner istedetfor notarial Anerkjendelse; det er jo nemlig virkelig noget Andet, hvor man har at gjøre med Kreditforeningsobligationer, idet man da har at gjøre med en Kreditor, der vel tør forudsættes ikke at ville misbruge den særlige Begunstigelse, som Lovgivningen har givet ham. Søvrigt har jeg endnu kun en Bemærkning at gjøre til det ærede Medlem for Ahisted Amts 4de Valgkreds (Schjöring). Han rettede en bestemt Opfordring til mig til at udtale mig om, hvorledes jeg stillede mig med Hensyn til en Sag, som tidligere har været sat i Bevægelse af Finantsudvalget, nemlig Spørgsmaalet om en Instrux for Sognefogder. Han har imidlertid gjort det let